

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת

הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי בנימין וואלף בהג"ר יחיאאל שפיץ זצ"ל

הגאון רבי יצחק אליהו בהגה"ק ר' משולם אגרא זצ"ל

הרה"ק רבי שלמה דוד יהושע בהרה"ק ר' אברהם מסלונים זצ"ל

משנה ט'

רבינו עובדיה מברטנורא

הולכין אחר רוב טבחים - אם רוב טבחי
ישראל, הבשר מותר. דאין הלכה כרב
דאמר בשר שנתעלם מן העין אסור. ורב
מוקי מתניתין בעומד ורואה משעה
שנשחט עד שנפלה, אבל לא ידע מי
השחט.

מָצָא בָּהּ בעיר שגרים בה ישראל וגויים **בְּשָׂר** - הוֹלְכִין אַחַר רֹב הַטְּבָחִים המוכרים
בשר חי, שאם רובם גויים, הבשר אסור, ואם רובם ישראל הבשר מותר*. **אִם הָיָה** הבשר
שמצא **מִבְּשָׂל** - הוֹלְכִין אַחַר רֹב אוֹכְלֵי בְּשָׂר מִבְּשָׂל שאע"פ שרוב הטבחים הם
ישראל, אם רוב אנשי העיר שמבשלים בשר הם גויים, הבשר אסור, שמא בישלו גוי**.

*בגמרא חולין (צה, ע"א) מבואר שלדעת רב הסובר שבשר שנתעלם מן העין - אסור, מדובר
במשנתנו בכגון שעמד וראה שנפל הבשר מידו של אחד הטבחים, ואינו יודע מי הוא, והרב
מברטנורא כתב שאין הלכה כרב.

**והרמב"ם מפרש שמשנתנו עוסקת בעניין טומאה וטהרה, שאם רוב הטבחים הם מישראל,
הבשר הוא בשר בהמה שחוטא וטהור, ואם רוב הטבחים הם גויים, הרי זה בשר נבילה שמטמא,
אבל לעניין אכילה, בכל אופן אסור לאכול, "לפי שהעיקר אצלנו: בשר שנתעלם מן העין אסור".

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה י'

להבנת המשנה נקדים: כל הפירות משנגמרה מלאכתן לענין מעשרות (ומאותו הזמן חייבת התבואה בתרומות ומעשרות), אסור לאכול מהם אפילו אכילת ארעי, עד שיפריש מהם תרומה ומעשרות, במה דברים אמורים? 'במוליך לשוק', היינו כשמעוניין בעל הפירות להוליכם למכירה בשוק, אבל 'במוליך לביתו', היינו כאשר מעוניין בעל הפירות להביא את הפירות אל ביתו שלו, יכול לאכול מהפירות אכילת ארעי, עד שהוא מגיע לביתו, שכן אין הפירות מתחייבים במעשרות עד שיראו פני הבית (עד שיכנסו לתוך הבית).

רבינו עובדיה מברטנורא

אם רוב מכניסין לבתיקן פטור - מלעשר.
למכור בשוק חייב - שרוב מביאין למכור בשוק מן הבית מביאין אותו, וכבר נתחייב. פירוש אחר: אם רוב מכניסין לבתיקן, פטור, לפי שרגילין לעשר קודם שיכניסו לבית כדי שיוכלו לאכול מהן. דלאחר שהכניסום לבית, מיד הוקבעו למעשר. הלכך מה שנופל מהם בדרך פטור מן המעשר, לפי שהוא בחזקת מעושר. אבל כשמכניסין למכור, דרכו להכניסין טבל, לפי שיכול לאכול מהן עראי, הלכך הנופל מהן אינו בחזקת מעושר. אם רוב נכרים ודאי - רבי מאיר לטעמיה, דסבירא ליה אין קנין לנכרי בארץ ישראל להפקיע מן המעשר, ופירות שגדלו בקרקעות של נכרי חייבין במעשר, והנכרי פשיטא דלא עישר, הלכך ודאי טבל הן. ואם רוב ישראל דמאי - כדן פירות הנמצאים ביד עם הארץ, שצריך להפריש מהן תרומת מעשר ומעשר שני. וחכמים אומרים וכו' - חכמים סבירא להו יש קנין לנכרי בארץ ישראל להפקיע מן המעשר. ואם לא היה ישראל מטיל לתוכו, היה הכל פטור מן המעשר. אבל בשיש אפילו ישראל אחד שמטיל לתוכו, הכל דמאי, שבביל פירותיו של אותו ישראל, שהן חייבין. והלכה כחכמים.

המוצא פירות בדרך היינו בין השדה לבין העיר, וודאי שלא ראו פני הבית, אולם כן נגמרה מלאכתן למעשרות, והמדובר בכגון שאין בהם סימן ולכן הרי הם שלו, אזי הדין הוא: **אם רב בעלי השדות מכניסין את הפירות לבתיקן - פטור** מלהפריש מהם תרומות ומעשרות, אם אוכל מהם אכילת ארעי, שכן יש לפירות דין של המוליך פירותיו לביתו, שחייבים במעשרות רק כשרואים פני הבית, ויכול לאכול מהם אכילת ארעי עד שהוא מגיע לביתו (כמו שביארנו בהקדמה למשנה), **ולמכור בשוק**, ואם רוב בעלי השדות מולכים את פירותיהם למכירה בשוק, שבמקרה כזה חייבים לעשרם ברגע שנגמרה מלאכתם, ואסור לאכול מהם אפילו אכילת ארעי עד שיפרישו מהם תרומות ומעשרות - **חייב** לעשר את הפירות שמצא, אפילו אם רוצה לאכלם אכילת ארעי. ברם אינו חייב לעשרם 'ודאי' כאילו הם טבל, שהרי אפשר שבעל הפירות כבר עישרם, אלא הואיל והם ספק מעשר אותם בתורת 'דמאי', ומה שנקטה המשנה בלשון 'חייב', זה מפני הרישא ששם נכתב 'פטור'. ועיין ברב מברטנורא שמביא פירוש נוסף, **מחצה למחצה** ואם חצי מבעלי השדות מולכים את פירותיהם לשוק, וחצי מולכים את הפירות לביתם - **דמאי*** כלומר ספק הוא אם הפירות שמצא נפלו ממי שמוכר בשוק, או ממי שמכניס לביתו, ולפיכך אם רוצה לאכלם אפילו אכילת ארעי, צריך לעשרם מספק, כדן דמאי**. **אוצר שישאל וגוים מטילין לתוכו** תבואה, **אם רב** האנשים שמטילים לשם תבואה הם **גוים** - התבואה היא טבל **ודאי** שהרי הגוי בוודאי לא עישר, **ואם רב** מטילי התבואה הם **ישאל** - דין התבואה הוא: **דמאי** היינו כתבואה הלקוחה מעם הארץ, שצריך להפריש ממנה תרומת מעשר ומעשר שני, אבל אינו מפריש תרומה גדולה ואינו נותן מעשר ראשון ללוי, ואף אינו נותן מעשר עני, **מחצה למחצה** ואם חצי מהמטילים הם גויים וחצי הם ישראל - התבואה היא טבל **ודאי** וחייב להפריש ממנה תרומות ומעשרות, אלו **דברי רבי מאיר** הסובר שאין קניין לגוי בארץ ישראל להפקיע מן המעשר, ואף התבואה שגדלה בקרקעות הגוי חייבת במעשר, וכיוון שהגוי לא עישר, לפיכך אם רוב המטילים הם גויים, או במקרה של חצי גויים וחצי ישראל, התבואה דינה כטבל וודאי. **וחכמים אומרים: אפלו כלם** כל המטילים הם **גוים, וישאל אחד מטיל לתוכו** לתוך אותו האוצר - התבואה היא: **דמאי** שכן חכמים סוברים שיש קניין לגוי בארץ ישראל להפקיע מן המעשר, ולכן אילו לא היה ישראל מטיל לתוך האוצר, היה הכל פטור מן המעשרות, לפי שתבואת הגוי פטורה מן המעשר, אבל אם אפילו ישראל אחד מטיל לתוכו, כל התבואה דינה כדמאי משום חלקו של הישראל, שאינו בטל בחלקם של הגויים.

*המילה 'דמאי' כאן משמע 'ספק', ולא כפירושה בשאר מקומות שהפירות נלקחו מעם הארץ ואין ידוע אם הפירות מעושרים.

**ואע"פ שיש כאן ספק ספקא (2 ספקות), ספק שהפירות הם מאותם שמכניסים את הפירות לבתיקן, ולא נקבעו למעשר, ספק שהם מהפירות של המוכרים בשוק, ונקבעו למעשר, ואם תאמר שהם מהפירות הנמכרים בשוק, ספק שמא כבר עישרם בעל השדה, ספק לא עישרם, מכל מקום סובר התנא של המשנה שצריך לעשרם, משום שלדעתו אף ספק ספקא חייב בדמאי.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)